

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(harmadik tanács)

2005. június 2.

a C-136/03. sz., Georg Dörr kontra Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten, valamint Ibrahim Ünal kontra Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾ ügyben (a Verwaltungsgerichtshof előzetes döntéshozatal iránti kérelme)

(Személyek szabad mozgása – Közrend – 64/221/EGK irányelv – 8. és 9. cikk – Bűncselekmények elkövetése miatt hozott tartózkodási tilalom és kiutasító határozat – Kizárólag az érdekelt tartózkodási jogát megszüntető határozat jogszerűségét vizsgáló jogorvoslat – A kereset halasztó hatályának hiánya – Az érdekelt joga, hogy egy véleményezésre felkért hatóság előtt kifejtse a helytállósággal kapcsolatos álláspontját – EGK-Törökország társulási megállapodás – Munkavállalók szabad mozgása – 1/80 társulási tanácsi határozat 6. cikkének (1) bekezdése és 14. cikkének (1) bekezdése)

(2005/C 182/09)

(Az eljárás nyelve: német)

A C-136/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgerichtshof (Ausztria) a Bírósághoz 2003. március 26-án érkezett, 2003. március 18-i végzésével az előtte **Georg Dörr** és **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten**, valamint **Ibrahim Ünal** és a **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg** között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (harmadik tanács), tagjai: A. Rosas (előadó) tanácselnök, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský és U. Lohmus bírák, főtanácsnok: M. Poiares Maduro, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi főtanácsos, 2005. június 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1. A külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közérdek, közbiztonság vagy közegészség által indokolt különleges intézkedések összehangolásáról szóló 1964. február 25-i 64/221/EGK tanácsi irányelv 9. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes egy olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében egy másik tagállam állampolgárának e tagállam területéről történő kiutasítását elrendelő határozat ellen indított bírósági jogorvoslat nem bír halasztó hatállyal, illetve hogy e bírósági jogorvoslat csak a határozat jogszerűségének vizsgálatára terjedhet ki, tekintettel arra, hogy az említett rendelkezés értelmében tett semmilyen illetékes hatóság létrehozására nem került sor.
2. A 64/221 irányelv 8. és 9. cikkében biztosított eljárási garanciák azokra a török állampolgárokra is vonatkoznak, akiknek a jogál-

lását a társulás fejlesztéséről szóló, 1980. szeptember 19-i 1/80 társulási tanácsi határozat 6. vagy 7. cikke szabályozza.

⁽¹⁾ HL C 135., 2003.6.7.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(második tanács)

2005. május 26.

a C-212/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Francia Köztársaság ügyben ⁽¹⁾

(Tagállami kötelezettségszegés – Azonos hatású intézkedések – Előzetes engedélyezési eljárás a személyes használatra szánt gyógyszerek behozatalára – Emberi felhasználásra szánt gyógyszerek – Homeopátiás gyógyszerek)

(2005/C 182/10)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-212/03. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazott: H. Støvlbæk és B. Stromsky) kontra **Francia Köztársaság** (meghatalmazott: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes és R. Loosli-Surran) ügyben, az EK 226. cikk alapján 2003. május 15-én kötelezettségszegés megállapítása iránt előterjesztett kereset tárgyában, a Bíróság (második tanács), tagjai: C. W. A. Timmermans, tanácselnök, C. Gulmann (előadó), R. Schintgen, J. Makarczyk és J. Klučka, bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: M. Múgica Arzamendi főtanácsos, 2005. május 26-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

1) Mivel:

- előzetes engedélyezési eljárást alkalmazott a Franciaországban szabályszerűen felírt és az 1993. június 14-i 93/39/EGK tanácsi irányelvvel módosított, a törzskönyvezett gyógyszerkészítményekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítéséről szóló, 1965. január 26-i 65/65/EGK tanácsi irányelv értelmében mind Franciaországban, mind a vásárlás szerinti tagállamban engedélyezett gyógyszerek nem személyes szállítás útján megvalósított személyes behozatalára;

- előzetes engedélyezési eljárást alkalmazott a Franciaországban szabályszerűen felírt és a bejegyzett gyógyszerkészítményekre vonatkozó törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított rendelkezések közelítéséről szóló 65/65/EGK és a 75/319/EGK irányelvek hatályának kiterjesztéséről, valamint a homeopátiás gyógyszerkészítményekre vonatkozó további rendelkezések megállapításáról szóló, 1992. szeptember 22-i 92/73/EGK tanácsi irányelv értelmében valamely tagállamban törzskönyvezett homeopátiás gyógyszerek nem személyes szállítás útján megvalósított személyes behozatalára, és
- aránytalan előzetes engedélyezési eljárást alkalmazott a Franciaországban szabályszerűen felírt, de ebben az államban nem, csak a vásárlás szerinti tagállamban engedélyezett gyógyszerek nem személyes szállítás útján megvalósított személyes behozatalára,

a Francia Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikkből eredő kötelezettségeit.

- 2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 158., 2003.7.5.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(nagytanács)

2005. május 24.

a C-244/03. sz., Francia Köztársaság kontra Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa ügyben (¹)

(Kozmetikai termékek – Állatkísérletek – 2003/15/EK irányelv – Részleges megsemmisítés – 1. cikk 2. pontja – Elkülöníthetelenség – Elfogadhatatlanság)

(2005/C 182/11)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-244/03. sz., **Francia Köztársaság** (meghatalmazottak: F. Alabrune, C. Lemaire és G. de Bergues, később: G. de Bergues, J. L. Florent és D. Petrusch), kontra **Európai Parlament** (meghatalmazottak: J. L. Rufas Quintana és M. Moore, később: M. Moore és K. Bradley), az **Európai Unió Tanácsa** (meghatalmazottak: J.-P. Jacqué és M. C. Giorgi Fort) ügyben, az EK 230. cikk alapján 2003. június 3-án benyújtott megsemmisítés iránti kereset tárgyában, a Bíróság (nagytanács), tagjai: V. Skouris elnök, P. Jann és C. W. A. Timmermans tanácselnökök, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, K. Schiemann (előadó), J. Makarczyk, P. Kūris, U. Lohmus, E. Levits és A. Ó Caoimh bírák, főtanácsnok: L. A. Geelhoed, hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos, 2005. május 24-én meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) A Bíróság a keresetet elutasítja.
- 2) A Bíróság a Francia Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.

(¹) HL C 171., 2003.7.19.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

(első tanács)

2005. június 2.

a C-266/03. sz., az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség ügyben (¹)

(Tagállami kötelezettségszegés – Kétoldalú megállapodások tagállam általi megtárgyalása, megkötése, megerősítése és hatályba léptetése – Belvízi árufuvarozás vagy személyszállítás – A Közösség külső hatásköre – EK 10. cikk – A 3921/91/EGK és az 1356/96/EK rendelet)

(2005/C 182/12)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-266/03. sz., az **Európai Közösségek Bizottsága** (meghatalmazottak: C. Schmidt és W. Wils) kontra **Luxemburgi Nagyhercegség** (meghatalmazott: S. Schreiner) ügyben, az EK 226. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2003. június 18-án benyújtott kereset tárgyában, a Bíróság (első tanács), tagjai: P. Jann tanácselnök, R. Silva de Lapuerta (előadó), K. Lenaerts, S. von Bahr és K. Schiemann bírák, főtanácsnok: P. Léger, hivatalvezető: R. Grass, 2005. június 2-án meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

- 1) Mivel az Európai Közösségek Bizottságával történő együttműködés vagy megegyezés nélkül tárgyalta meg, kötötte meg, erősítette meg és léptette hatályba
 - a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya és a Cseh és Szlovák Szövetségi Köztársaság kormánya között a belvízi úton való szállításról szóló, 1992. december 30-án Luxemburgban aláírt megállapodást
 - a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya és Románia kormánya között a belvízi úton való szállításról szóló, 1993. november 10-én Bukarestben aláírt megállapodást és
 - a Luxemburgi Nagyhercegség kormánya és a Lengyel Köztársaság kormánya közötti belvízi hajózással szemben, 1994. március 9-én Luxemburgban aláírt megállapodást,

a Luxemburgi Nagyhercegség nem teljesítette az EK 10. cikkből eredő kötelezettségeit.